

PRZEGLĄD PRASY.

Obchody narodowe.

W „Kurjerze Warszawskim” znana publiczność polska, p. Iza Mośczenińska, zbiera głos w sprawie obchodów rocznicy wspomnianych narodowych. Dla przykładu wskazuje, że

na rok obchody przypadają litry roznieć i z tej racji zapowiedziano są trojaki obchody: setna rocznica powstania listopadowego, dwudziestoletnie odziedzenie nam z rąk polską w B. Królestwie Polskim i dziesięciolecie cudu nad Wisłą.

Nie jest to zresztą zapewne wszystko: jest jeszcze rocznica Kochanowskiego, a znalazłoby się (i może się znajdzie i ujawni jeszcze) kilka innych. Jednym słowem: awantura epistoła rocznic i obchodów.

P. Mośczenińska wyraża, że obchody takie mają swe ogromne znaczenie, gdyż

swobodność narodu jest wytworem tradycji historycznych, które są tem dla zi-obcości, czem pamięć dla jednostki. Wspomnienia minionych przeżyć wciągają się z dzisiejszemi wrażeniami, z zamiarami i przewidywaniami na jutro w jeden linieński sznur wiewających, którym opowiadają do poczucie osobowości. Naród bez historii, jak i bez tradycji, nie może być i nie może być, a o powiadają i nie mogą być, a o powiadają i nie mogą być, a o powiadają i nie mogą być.

Jednakże wysuwa autorka szereg poważnych zastrzeżeń. Zbyt często obchodami rocznic kłęk i tragedij na rodowych, Obchody są szablonoowe, czcze, przecięzione oficjalną formalistyką. Zresztą — jest ich za dużo, skutkiem czego powadzenia i trąca, się atrakcyjna. P. Mośczenińska czyni bliższe do słusznej uwagi, że należało stosować

barzdo staranny wybór faktów, które miałyby przypominać nam nowo w każdym pokoleniu. Obchody narodowe są bezcelowe, jeśli nie stanowią środka wychowawczego, który kształtuje duszę narodu. Takimi bywają wtedy gdy są przyjmowane bezmyślnie, obojętnie, jako jedna więcej okazja do parady, pochodów, widowisk i iluminacji. By tego uniknąć trzeba by zwrócić uwagę na szablono i w każdym przypadku formę obchodu przystosować do charakteru wydarzenia, które upamiętniamy, oraz do doświadczeń, które z nich i ich stosunku do chwili obecnej.

Przeszłość.

„ABC” przestoga przed przyjmowaniem przez Polskę, emigracji włościan sowieckich, którzy muszą być kradnący się przez granicę.

Ku wschodniej granicy Polski zleża fala uchodźców rosyjskich. Sunki i tyśące „kulaków” wypędzonych ze swych gospodarstw ukazem o kolektywizacji ziemi, pragnie schronić się na terytorjum Polski.

Część prasy rządowej w apocah barzdo goręco domaga się, aby Polska udzieliła tym masom azylu i zajęła się ich losami.

Wspominamy z losem wygnanych rolników, obecnie przemieszczających się do ulżenia ich ciężkiemu losowi, a le jednocześnie uważamy, że postępowanie władz polskich w tej sprawie powinno być nad wyraz ostrożne.

Pomijając już drażliwość polityczną zagadnienia, nie można zapominać, że masowe przekraczanie się przez granicę w tych okolicznościach otwiera szereg możliwości dla elementów, które inną drogą do Polski dostać się nie mogą.

Słowem wzięły ludzkie należy podziżyć z troską o interesy państwa. Słusznie twierdzi „A.B.C.”, że zbyt sroko rest mogłby nas drogo kosztować a z drugiej strony ta fala zaprzoczającego tłum, przedzierającego się przez ognię knabiów G.P.U., musi znaleźć ujście. Jeśli nie ma się zamiaru w strażliwie nieznanym dziesiątym światła wielkie cementarzysko. Polska musi być ostrożna, ale nie potrafi być nie-ludzka. Trzeba szukać wyjścia.

Rząd „środek” z Tardieu na czele.

We śródej walce w parlamencie.

PARYŻ, 5-3. Zgodnie z zapowiedzią Tardieu, który obiecał, że w niedzielną noc rząd gabinet będzie gotowy, udało mu się istotnie utworzyć rząd w następującym składzie:

Tardieu — premier i minister spraw, Peret — min. sprawiedliwości, Briand — minister spraw zagranicznych, Maginot — minister wojny, Dumensil — minister marynarki wojennej, Rollin — minister marynarki handlowej, Reynaud — minister skarbu, Martin — minister budżetu, Pietri — minister kolonij, Malraux — minister poczty i telegrafu, Desjare Ferry — minister zdrowia publicznego, Fernand David — minister pracy, Penot — min. robót publicznych, Laurent Hynac — minister rolnictwa, De Ribes — minister rent.

Na podokretarz stany z bardziej umiarkowanych powołani zostali między innymi: Poncet, Riccioli, Oberkirch. W skład drugiego gabinetu Tardieu wchodzi pięciu senatorów i 29 posłów. Politycznie stanowią oni przedstawicieli następujących stronnictw: lewicy demokratycznej, lewicy socjalnej i radykalnej, socjalnych republikanów, niezależnej lewicy, socjalnej i radykalnej socjalnych

republikanów, niezależnej lewicy, socjalnych republikanów, grupy Marin, demokracji ludowych.

Tardieu oświadczył, że nowy rząd stanie przed parlamentem w śródej. Jutro przed południem odbędzie się pierwsze posiedzenie rządu, w śródej zaś przed południem posiedzenie rady ministrów, które w oświadczeniu ierdy ustali deklarację rządową. Bezpośrednio po przedłożeniu się parlamentowi premier Tardieu wyjedzie do Londynu dla kontynuowania prac na konferencji rozbrojenia morskich. Minister robót publicznych Penot obojnie przewodniczyć delegacji, mającej załatwić sprawę zagłębia Saary.

Prasa powiada, nagotł żywe i nowy rząd. „Le Temps” píše np. że chociaż Tardieu nie był w stanie pojechać do Londynu z powodu choroby, to jednak udało mu się uniknąć stworzenia gabinetu walki. Już obecność w rządzie Reynaud świadczy, iż rząd przeważnie się w swej polityce fiskalnej do potrzeb życia gospodarstwa.

„Le Matin” przewiduje trudności w zrealizowaniu się rządu z opozycją. Walka będzie bardzo żywiołowa, nie tylko między frakcjami, ale i między frakcjami. Zamierzają wystąpić przedstawiciele socjalistów, którzy

wypowiedzieli walkę Briandowi chociażby jego osoba stawiana była dotąd poza rozgrywkami partyniemi. Miłymi to rząd potrafił sobie zdobyć w parlamencie wystarczającą większość.

Opozycja radykałów i socjalistów.

PARYŻ, 5-3. Prasa radykalna i socjalistyczna zajęła wobec rządu Tardieu stanowisko zdecydowanie nie-przychylnie.

Radykalna „Republique” wypowiada nowemu rządowi niemięcięcienną wojnę. Tardieuowi udało się wyeksponować słabotek radykałów, przyciągnąć niektórych radykalnych ministrów i w ten sposób osłabić opozycję stronnictwa radykalnego. Po zostały jednak będą tem silniej walcząc z rządem.

Blum ogłasza w socjalistycznym „Populaire” artykuł, w którym twierdzi, iż rząd Tardieu jest najbardziej reakcyjnym rządem, który doznał od władzy w trzeciej republice, mimo to, że do rządu wchodzi Briand i Dumensil.

PARYŻ, 5-3. W kolach parlamentarnych obawiają, iż nowy rząd Tardieu otrzyma większość około 30 głosów. W porozumieniu programowym w śródej Tardieu ma oświadczyć, iż przyznaje w związku komisji finansowych i wydatki na redukcję podatkowych i wypłaty rent inwalidzkiej w zadaną przez komisję wysokości.

W ten sposób Tardieu zlikwiduje sprawę finansowe, które spowodowały obalenie jego pierwszego gabinetu i rzekł kilku dniami.

Nowy rząd a konferencja w Londynie.

LONDYN, 5-3. (PAT). Wobec tego, że nowy gabinet francuski przedstawia się izbie deputowanych w śródej, delegacji francuskiej można się spodziewać w Londynie w czwartek, a zatem wznowienie obrad konferencji (rozbrojenia) można oczekiwać na piątek.

Jeśli nowy gabinet Tardieu otrzyma votum zaufania, wtedy do Londynu przybędą premier Tardieu oraz ministrowie Briand, Dumensil, Pietri i Kerueczech przewodniczący komisji morskiej Senatu.

Jak spodziewa się „Times”, Tardieu będzie kontynuował politykę francuską, nie odbiegając od głównych wyznaczników z obrad przed kryzysem. „Times” sądzi, że, jeżeli wprowadzone będą jakiegokolwiek zmiany, to Tardieu jest właściwym człowiekiem który może zmiany takie przeprowadzić.

Wspólne obrady w Katowicach dwóh organizacji pracowników umysłowych.

KATOWICE, 5-3. (PAT). Dnia 9 marca o godz. 11 przed południem odbyło się w lokalu związkowym P. Z. P. w Katowicach wspólne konferencja przywódców Polskiej Konfederacji pracowników umysłowych i zjednoczenia w Warszawie i Federacji związków zawodowych pracowników umysłowych z siedzibą w Sosnowcu.

Głównym przedmiotem obrad będzie sprawa połączenia obu organizacji, o której referować będzie p. H. Rygiel z Warszawy. W związku z tem będzie również omawiana sprawa ewentualnego zwolnienia w maju r. b. ogólnie - krajowego kongresu pracowników umysłowych do Warszawy.

owników umysłowych do Warszawy.

Dalszym punktem obrad konferencji będą kwestje, dotyczące polityki społecznej, mianowicie ubezpieczenia społeczne, unifikacja ustawodawstwa związkowego, umowy zbiorowe itd. o czym referować będzie p. Kościński z Sosnowca.

Wrzeczcie referat w sprawach gospodarczych i sprawozdanie z generycznej konferencji wygłosi wygłosi p. Toller, sekretarz P. Z. P. w Katowicach, który m. in. poruszy sprawę utworzenia Izby pracy i Naczelnej Izby gospodarze.

PRE CZ Z BOLSZEWIZMEM ze świątyni nauki.

KRAKÓW, 3-3. Uniwersytet Jagielloński był ponownie widownią ryki między komunistami a młodzieżą narodową.

Komisję zgrupowani w organizacji „Życie” urządził zebranie, na którym „główny” Horowicz miał wygłosić referat pt. „Uniwersytet, studenci, proletariat”. Na zebranie nie przybyła grupa młodzieży, która nie

łapała się do wygłoszenia odczytu i musiała przerywać do rozwiązania zebrania.

Na zakończenie młodzież odpowiedziała „Rote” i „Jeszcze Polska”, na co komuniści ostatecznie zapalili papierosy. W odpowiedzi na te prokwestacje młodzież rzuciła się na komunistów. Atak zakończył się wyrzuceniem komunistów z sali.

Ultimatum Ghandiego, grożące strajkiem i bojkotem.

LONDYN, 3-3. „Daily Telegraph” donosi z Delhi, iż Ghandi przesłał wice-królowi Indji w ubiegłą sobotę ultimatum, którym w ciągu 8 dni żąda wykonania uchwał narodowego kongresu hinduskiego.

Jeżeli ultimatum będzie odrzucone, wówczas Ghandi ma zdecydować, jakie środki walki będą użyte, aby wymusić na wice-królowi spełnienie żądań.

W rachubę wchodzi: strajk polityczny, bojkot urzędników angielskich lub opór ludności przeciwko rozporządzeniom administracyjnym władz.

W Delhi utworzyła się komisja, złożona z 29 przywódców partji hinduskiej, która ma obradować nad rozszerzeniem autonomji politycznej i przynajmniej indiom statusu dominjalnego. Obrady komisji rozszerza się prawdopodobnie i będą ogłoszone jako ogólnohinduska konferencja partji.

Niebywale burze w Francji. Szereg miast pod wodą.

PARYŻ, 5-3. — Od 48 godzin nad południową Francją szaleją wielkie burze, które wyrządziły wielkie szkody. Niewiele nielawne doszły spowodowały zalanie szeregu miejscowości.

Miasto Beziers w przeważnej swej części znajduje się pod wodą. Woda uszkodziła szereg domów. Wiele dachów porzywał szalejący wicher. Komunikacja uliczna ustąpiła zupełnie. O kolizje fabryki i elektrownia musza

ły przerwać pracę. Burza uszkodziła szereg mostów, uniemożliwiający komunikację.

W pobliżu Carcassonne woda podmyła most kolejowy, wobec czego komunikacja kolejowa odrywa się z wielkimi trudnościami. Komunikacja telefoniczna i telegraficzna w wielu miejscach przerwana. Od roku 1907 nie notowano tak wielkich klęsk z powodu burzy.

PODZIEKOWANIE.

JW/PAN Doktorowi K. SUCHODOLSKIEMU składam serdeczne podziękowanie za szczerą i poświęconą opiekę i uratowanie życia mojego.

1174
Kazimierz Braziewicz.

Bachrach w roli oskarżyciela W PROCESIE PRZECIW WOJNICZOWI.

Na dzień 8 bm. wyznaczona została w sądzie okręgowym w Warszawie sesyjna rozprawa, w której h. asp. rest por. licja ślodozej, Daniel Bachrach, występuje jako oskarżyciel przeciwko Radłowskiemu Wojniczowi, autorowi głośnych rewelacji na łamach „Głosu Prawdy”.

Wojnicz podał w jednym ze swoich asyktów, że b. aspirant Bachrach zamie sował jany w fałszerstwo banknotów i przytoczył list, posłał do polskiego w. Wiednia ostrzegający władze przed Bachrachem. Na rozprawę wezwano w m. s. charakterze świadków dyr. Romeza z M. S. Z., szereg wyższych urzędników placówek dyplomatycznych z Wiednia i Bęliano oraz ośterców policji.

WAGI I WAGI ZBROJNI W MORSKICH wobec stanowiska Francji i opozycji konserwatywnych angielskich.

Francuskie przesilenie gabinetowe spowodowało przerwę w obradach konferencji flotowej, przerwę, w czasie której, po tak świętych zapowiedziach i wielomiesięcznych przygotowaniach okazać się zaczęło, że konferencja jest na najgłębszej drodze do zakończenia się fiaskiem. Mac Donald i delegat amerykański Stimson uznali nawet za właściwe wyświadczyć przeciw zbytnim posymptomom prasy londyńskiej, ale to wystąpienie jest właśnie dowodem, iż położenie jest wcale krytyczne. Część prasy angielskiej mówi o możliwości dojścia do aktu umowy trójstronnej, t. j. Anglii, Ameryki i Francji. Amerykański delegat głosi twierdząc, że przyczyną trudności jest przedewszystkiem Anglia, a wszelkie mianości jej głosy o tem, że konferencja rozjeżdżi się na niczem.

Formalnie trudności wynikają ze stanowiska Francji, która w Brytanii chce zmniejszyć do redukcji floty, która po raz pierwszy rozbudowała się w jej łodzi, w Włochy, aby mieć się tam łatwiej z nią zrównać. Anglia zredukowała swoją flotę i chciała być, ze względu na trudności budżetowe i nieudowodnić nawet w dalszym ciągu, ale pragnęła przed swą opinią publiczną usprawiedliwić się tem, że flota francuska jest tak mała, że Anglii można zredukować flotę, a nie ma do tegoż zadowolenia. Francja na to odpowiada, że nie ją nie obchodzi wewnętrzne kłopoty Anglii, które zmniejszają ją do zmniejszenia swojej floty, że Francja nie zrobi się przeciw Anglii, która z francuskiego punktu widzenia może mieć flotę kilkakrotnie większą od francuskiej. Wyświadczyć się polecała i interesy swoje Niemiec i Włoch. To samo mniej więcej odpowiada Francja na argumenty Ameryki, która chce utrzymać flotę parzystą swoją z Anglią wolałaby, by flota angielska się nie rozbudowała, a nie zmniejszała, a przez to do nowych wydatków. Stimson objęła mocniejszą angloskicę ochę oszczędzać, ale nie chcą pozwolić, by Francja doprowadziła swą flotę do stanu przedwojennego. Ponieważ trudno się ludzi, aby jakkolwiek rząd francuski poeznił się ze stanowiska zwycięzcy przez pp. Tardieu i Brianda jakiegoś poważniejszego usposobienia, przeto w tym, w tem, że zbliżenie trudności, rozciąga bardzo poważnie losy konferencji.

Nie jest to jednak trudność jedynie. Pominałszy już prewencje amerykańskie do Anglii, bardzo poważnie niebezpieczeństwo zagraża flotowej polityce p. Mac Donald'a od wewnątrz ze strony konserwatywów. W ich kierunku odłamy się w historycznym hotelu City „Hobell Cannon Street” wielkie zbranie świata finansowego i przemysłowego Anglii, na którym Churchill zainicjował kampanię przeciw polityce flotowej rządu. Oświadczył on, że czasy mocarstwa biorące udział w konferencji, podaly się do awantury, twoje żądania do budowy floty potrzebnych dla ich bezpieczeństwa, a jedynie tylko rząd angielski zajął stanowisko niejętne i niezdowodnione. „Rząd — mówił Churchill — usprawiedliwić się nieumie, nieustannie przed światem z tego, że nie mamy floty. Czujemy, że Anglia zmniejsza się krok za krokiem do zastania w tyle za flotą i flotą innych”. Obecna polityka flotowa

Rekord zmiany gabinetów WE FRANCJI.

Gabinet Chaumoups'a był 81 gabinetem trzeciej republiki. W czasie przeobrażenia Mac Mahona zmieniło się 9 gabinetów, w czasie prezydentury Geys — 12, Carnota — 10, Feliuxa Faure — 5, Loube'go — 8, Fallera — 9, Poncaré'go — 12, De chanela — 1, Milleranda — 5. Prezydent Doumerge powołał gabinet Chaumoups'a jako 10 z rzędu. Obecnie zaś Tardieu tworzy 82-gi gabinet trzeciej republiki, a przytóż za czasów prezydentury Doumerge.

rzędu określił Churchill jako krok widzący do utraty panowania Anglii nad morzami i wyraził nadzieję, że naród angielski znajdzie swym zdrowym rozsądkiem drogę do uratowania potęgi morskiej Anglii. W rezolucji uchwalonej pod adresem parlamentu zaprotestowano przeciw politycznym ograniczeniom zbrojeni i wezwano do budowy nowych potrzebnych jednostek bojowych.

Mowa Churchilla przemówiona na język codzienny oznacza atak na leży Mac Donald'a i na teży Ameryki zarządem. Ameryka chce ograniczenia zbrojeń, by móc się utrzymać w parzystości z Anglią. Churchill zaś woli budować flotę, jakiej nam potrzeba, a Ameryka niech nas dogania, jeśli potrafi. Grozi nam w najgorszym razie paryż. Rzeczą jest jasną, że przy

Odezwa Ks. Prymasa w sprawie opieki nad wychodźcami.

„Poza granicami Rzeczypospolitej żyje nieledwie siedem milionów Polaków. W dobie, w której czujemy, że woli budować flotę, jakiej nam potrzeba, a Ameryka niech nas dogania, jeśli potrafi. Grozi nam w najgorszym razie paryż. Rzeczą jest jasną, że przy

życiu nieledwie siedem milionów Polaków. W dobie, w której czujemy, że woli budować flotę, jakiej nam potrzeba, a Ameryka niech nas dogania, jeśli potrafi. Grozi nam w najgorszym razie paryż. Rzeczą jest jasną, że przy

życiu nieledwie siedem milionów Polaków. W dobie, w której czujemy, że woli budować flotę, jakiej nam potrzeba, a Ameryka niech nas dogania, jeśli potrafi. Grozi nam w najgorszym razie paryż. Rzeczą jest jasną, że przy

życiu nieledwie siedem milionów Polaków. W dobie, w której czujemy, że woli budować flotę, jakiej nam potrzeba, a Ameryka niech nas dogania, jeśli potrafi. Grozi nam w najgorszym razie paryż. Rzeczą jest jasną, że przy

życiu nieledwie siedem milionów Polaków. W dobie, w której czujemy, że woli budować flotę, jakiej nam potrzeba, a Ameryka niech nas dogania, jeśli potrafi. Grozi nam w najgorszym razie paryż. Rzeczą jest jasną, że przy

życiu nieledwie siedem milionów Polaków. W dobie, w której czujemy, że woli budować flotę, jakiej nam potrzeba, a Ameryka niech nas dogania, jeśli potrafi. Grozi nam w najgorszym razie paryż. Rzeczą jest jasną, że przy

życiu nieledwie siedem milionów Polaków. W dobie, w której czujemy, że woli budować flotę, jakiej nam potrzeba, a Ameryka niech nas dogania, jeśli potrafi. Grozi nam w najgorszym razie paryż. Rzeczą jest jasną, że przy

życiu nieledwie siedem milionów Polaków. W dobie, w której czujemy, że woli budować flotę, jakiej nam potrzeba, a Ameryka niech nas dogania, jeśli potrafi. Grozi nam w najgorszym razie paryż. Rzeczą jest jasną, że przy

życiu nieledwie siedem milionów Polaków. W dobie, w której czujemy, że woli budować flotę, jakiej nam potrzeba, a Ameryka niech nas dogania, jeśli potrafi. Grozi nam w najgorszym razie paryż. Rzeczą jest jasną, że przy

życiu nieledwie siedem milionów Polaków. W dobie, w której czujemy, że woli budować flotę, jakiej nam potrzeba, a Ameryka niech nas dogania, jeśli potrafi. Grozi nam w najgorszym razie paryż. Rzeczą jest jasną, że przy

życiu nieledwie siedem milionów Polaków. W dobie, w której czujemy, że woli budować flotę, jakiej nam potrzeba, a Ameryka niech nas dogania, jeśli potrafi. Grozi nam w najgorszym razie paryż. Rzeczą jest jasną, że przy

życiu nieledwie siedem milionów Polaków. W dobie, w której czujemy, że woli budować flotę, jakiej nam potrzeba, a Ameryka niech nas dogania, jeśli potrafi. Grozi nam w najgorszym razie paryż. Rzeczą jest jasną, że przy

życiu nieledwie siedem milionów Polaków. W dobie, w której czujemy, że woli budować flotę, jakiej nam potrzeba, a Ameryka niech nas dogania, jeśli potrafi. Grozi nam w najgorszym razie paryż. Rzeczą jest jasną, że przy

życiu nieledwie siedem milionów Polaków. W dobie, w której czujemy, że woli budować flotę, jakiej nam potrzeba, a Ameryka niech nas dogania, jeśli potrafi. Grozi nam w najgorszym razie paryż. Rzeczą jest jasną, że przy

życiu nieledwie siedem milionów Polaków. W dobie, w której czujemy, że woli budować flotę, jakiej nam potrzeba, a Ameryka niech nas dogania, jeśli potrafi. Grozi nam w najgorszym razie paryż. Rzeczą jest jasną, że przy

życiu nieledwie siedem milionów Polaków. W dobie, w której czujemy, że woli budować flotę, jakiej nam potrzeba, a Ameryka niech nas dogania, jeśli potrafi. Grozi nam w najgorszym razie paryż. Rzeczą jest jasną, że przy

życiu nieledwie siedem milionów Polaków. W dobie, w której czujemy, że woli budować flotę, jakiej nam potrzeba, a Ameryka niech nas dogania, jeśli potrafi. Grozi nam w najgorszym razie paryż. Rzeczą jest jasną, że przy

życiu nieledwie siedem milionów Polaków. W dobie, w której czujemy, że woli budować flotę, jakiej nam potrzeba, a Ameryka niech nas dogania, jeśli potrafi. Grozi nam w najgorszym razie paryż. Rzeczą jest jasną, że przy

życiu nieledwie siedem milionów Polaków. W dobie, w której czujemy, że woli budować flotę, jakiej nam potrzeba, a Ameryka niech nas dogania, jeśli potrafi. Grozi nam w najgorszym razie paryż. Rzeczą jest jasną, że przy

życiu nieledwie siedem milionów Polaków. W dobie, w której czujemy, że woli budować flotę, jakiej nam potrzeba, a Ameryka niech nas dogania, jeśli potrafi. Grozi nam w najgorszym razie paryż. Rzeczą jest jasną, że przy

życiu nieledwie siedem milionów Polaków. W dobie, w której czujemy, że woli budować flotę, jakiej nam potrzeba, a Ameryka niech nas dogania, jeśli potrafi. Grozi nam w najgorszym razie paryż. Rzeczą jest jasną, że przy

życiu nieledwie siedem milionów Polaków. W dobie, w której czujemy, że woli budować flotę, jakiej nam potrzeba, a Ameryka niech nas dogania, jeśli potrafi. Grozi nam w najgorszym razie paryż. Rzeczą jest jasną, że przy

życiu nieledwie siedem milionów Polaków. W dobie, w której czujemy, że woli budować flotę, jakiej nam potrzeba, a Ameryka niech nas dogania, jeśli potrafi. Grozi nam w najgorszym razie paryż. Rzeczą jest jasną, że przy

życiu nieledwie siedem milionów Polaków. W dobie, w której czujemy, że woli budować flotę, jakiej nam potrzeba, a Ameryka niech nas dogania, jeśli potrafi. Grozi nam w najgorszym razie paryż. Rzeczą jest jasną, że przy

życiu nieledwie siedem milionów Polaków. W dobie, w której czujemy, że woli budować flotę, jakiej nam potrzeba, a Ameryka niech nas dogania, jeśli potrafi. Grozi nam w najgorszym razie paryż. Rzeczą jest jasną, że przy

życiu nieledwie siedem milionów Polaków. W dobie, w której czujemy, że woli budować flotę, jakiej nam potrzeba, a Ameryka niech nas dogania, jeśli potrafi. Grozi nam w najgorszym razie paryż. Rzeczą jest jasną, że przy

życiu nieledwie siedem milionów Polaków. W dobie, w której czujemy, że woli budować flotę, jakiej nam potrzeba, a Ameryka niech nas dogania, jeśli potrafi. Grozi nam w najgorszym razie paryż. Rzeczą jest jasną, że przy

życiu nieledwie siedem milionów Polaków. W dobie, w której czujemy, że woli budować flotę, jakiej nam potrzeba, a Ameryka niech nas dogania, jeśli potrafi. Grozi nam w najgorszym razie paryż. Rzeczą jest jasną, że przy

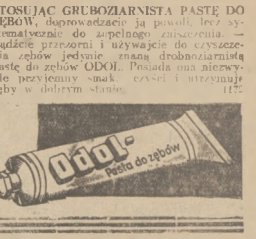
życiu nieledwie siedem milionów Polaków. W dobie, w której czujemy, że woli budować flotę, jakiej nam potrzeba, a Ameryka niech nas dogania, jeśli potrafi. Grozi nam w najgorszym razie paryż. Rzeczą jest jasną, że przy

życiu nieledwie siedem milionów Polaków. W dobie, w której czujemy, że woli budować flotę, jakiej nam potrzeba, a Ameryka niech nas dogania, jeśli potrafi. Grozi nam w najgorszym razie paryż. Rzeczą jest jasną, że przy

życiu nieledwie siedem milionów Polaków. W dobie, w której czujemy, że woli budować flotę, jakiej nam potrzeba, a Ameryka niech nas dogania, jeśli potrafi. Grozi nam w najgorszym razie paryż. Rzeczą jest jasną, że przy

życiu nieledwie siedem milionów Polaków. W dobie, w której czujemy, że woli budować flotę, jakiej nam potrzeba, a Ameryka niech nas dogania, jeśli potrafi. Grozi nam w najgorszym razie paryż. Rzeczą jest jasną, że przy

życiu nieledwie siedem milionów Polaków. W dobie, w której czujemy, że woli budować flotę, jakiej nam potrzeba, a Ameryka niech nas dogania, jeśli potrafi. Grozi nam w najgorszym razie paryż. Rzeczą jest jasną, że przy

W sprawie rejestracji BEZROBOTNYCH PRACOWNIKÓW UMYŚLOWYCH.

W dniu 1 b. m., dyrektor departamentu ubezpieczeń Min. pracy i opieki społecznej, inż. Drecki, przyjął delegację centralnej organizacji związków zawodowych pracowników umysłowych, która interwenjowała w sprawie zmiany przepisów o rejestracji bezrobotnych pracowników umysłowych.

Najuczulawszym dla bezrobotnych pracowników umysłowych przepisem jest obowiązek rejestrowania się dwa razy w tygodniu w P. U. P. P., gdyż w razie przekroczenia tego przepisu pracownik traci prawo do zasiłków z Zakładu ubezpieczenia umysł. Obowiązek ten uważają za szczególnie dla bezrobotnych zamieszkałych w miejscowościach, gdzie niema urzędów podsielniczych pracy. W takich wypadkach bezrobotni ci muszą dwa razy w tygodniu wyjeżdżać do najbliższego P. U. P. P. celem rejestracji. Urzędnicy uznają, że odosobnionym przesłaniem złożenia Min. pracy opieki społ. jest wbrew w rzeczywistości. Dyrektor Drecki oświadczył delegacji, że nowe przepisy w tej dziedzinie zostały już uzgodnione i ogłoszone będą jeszcze w marcu r. b.

Ofenzywa Holandji W KIERUNKU MORZA.

W roku ubiegłym zdołali Holendrzy, po kilkunastoletniej pracy, zatrzeć morski żurawiec, odnieść zwycięstwo nad morzem i zamienić na żelazo. Przed kilku dniami odbyło się uroczyste rozpoczęcie prac odnowienia jeziora. Zabiegi te mają na celu wyładowanie morzu wielkiego kawałka lądu i przysporzenie Holandji żywnych terenów. Do końca roku będzie osuszonych 3000 ha, co ma stanowić 1/100 część wielkiego dzieła, które ma obzar Zuidoerse pamiątkowo o 230000 ha.

Obszar ten podzielony będzie karami na cztery części. Próbnie warianty ziemi wykazały, że zawiera ona 80 proc. niezwykle tłustej gliny, 10 proc. soli ziemnych, a 10 proc. piasku. Wobec tego odwodnienie obszary będą stanowić niezwykle urodzajną ziemię. Bezpośrednio po odwodnieniu ziemia pokryta jest grubą warstwą szlamu, którego wielka zawartość soli nie pozwala roztynąć się życiu roślinnemu, ale dotychczasowe doświadczenia wykazały, że osuszone dno morskie przemienia się w krótkim czasie w urodzajną rolę.

Odkrywanie rymskich kultury, WILA JEDNEGO Z RZYMSKICH CESARZY W GŁĘBI MORZA.

Prof. Majuri, zarządzający wykopaliskami w okolicach Neapoli, przedstawił władzom relację o willi jednego z cesarzy rzymskich, odnalezionej na głębokości 4 m. w pobliżu miejscowości Bata. Przy dowierzeniu porzeżonych wykopanych zostało części muru odciskający z napisem wyłożonym w ołowiu: „Imp. — Cae — Sepim — Pert — Aug. — Cae — posag Erosa her rak i nog. Prof. Majuri sądzi, że chodzi tu o wspaniałą willę Septymiusza Sewera, wznoszącą się na pobrzeżu i poświęconą przez murów na skutek obniżenia się poziomu morza. Wprawdzie nie rząd sfinansować w najbliższym czasie poszukiwania archeologiczne na całym pobrzeżu Bata.

Gdańsk nie jest państwem. Opinia prawnika włoskiego.

W dniu otwarcia obrad komisji prawników, którzy zebrał się dnia 25 lutego w Genowie celem uzgodnienia artykułów 13 i 15 paktu Ligi Narodów z paktem Kelloga-Kelloga, zdarzył się bardzo charakterystyczny incydent, niepodobny inkwizytorowi, a posiadający równocześnie pewne znaczenie dla stosunków polsko-gdańskich, które wielokrotnie były marnie urojonejmi pretensjami politycznymi senatorów w m. Gdańsku.

Jeż to rozstrzygnąć, czy celowo mieszwał politykę obywateli z polityką polityczną (terminem „der freie Staat”, usiłując fetyczną podobność do obu słów „Staat” i „Staat” wykorzystać dla wywołania mimowolnego, że wolne miasto Gdańsk (die freie Stadt) oznacza również wolne państwo (der freie Staat). Ambicje te miały w im. senatorów w miasto do podjęcia zobowiązań, a następnie Gdańsku do paktu Kelloga, co zostało uskuteczone za pośrednictwem Polski.

Fakt ten odbił się echem bardzo charakterystycznym podczas rozprawy ostatnio obrad prawniczych na temat uzgodnienia paktu Ligi z paktem Kelloga-Kelloga. W tym dniu obrady rozpatrywały w kwestię z punktu widzenia floski podpisów, zlo-

żonych pod paktem paryskim. W wykazie, sporządzonym w sekretariacie Ligi w wymienionych było dziewięć państw, które podpisały, a do Ligi nie należał. Wśród tych dziewięciu państw wymienione były również wolne miasto Gdańsk, przewodniczący Scialoja, omawiając tę kwestię, oświadczył:

— Tak, lecz jedno z nich nie jest całkowicie państwem, mianowicie w m. Gdańsk.

Po tem oświadczeniu w dyskusji, jako że trwała się nad paktem Kelloga, mówiono tylko o 8 państwach, a w sprawozdaniach Ligi oraz tych, jakie ukazały się w prasie, Gdańsk został wypisany jako „państwo”.

Zupełnie sobie należało, aby opinia znakomitego włoskiego prawnika, posiadającego wieloletnie autorytet wśród najwybitniejszych prawników Ligi Narodów, dotarła nad uszy Wiedły i wbiła się w pamięć niektórych kierowników wolnego miasta, którzy zarękami na temat podobństwa wyrazów „die Stadt” i „der Staat” próbują ludzi siebie i innych, że Gdańsk jest wolnym państwem, będącym pod protektą Ligi Narodów, lecz su-

„SZALONE DNI”.

DAWNE ZWYCZAJE ZAPUSTNE LUDU POLSKIEGO.

A jakże się nie zalowak
Malimiosopu
Stryż sęczył grochu były,
A niaso w kapusie!

Bywalo u nas drzewiej inacej,
inacej!

Ten tylko był bezrobotny, kto nie chciał pracować, biedak! Kiepal tylko walczył o to, aby przy radzie się słyszał. Chowałoś bracie trochę inacej jak dziś, ale ci kabza płożem nie świecił. O! było lepiej, przez całuski rok, a cóż dopiero w zapusty, w „ostatki”, w „szalone dni”.

Lud miał się dobrze, — to też gdy przyszłoby czas „radości”, nie eskapil sobie zabawy, tańców, dobrego jadła i „napitka” napitka. Byliśmi mało dli, ale i starsi „puszczałi” się na domy — bawiono się, ucztowano po domach i gospodach, ale bez noży i „majchrów”. Czasem ta kapkę „kłonica” pomocała czyjś kości, ale to zawsze bez te „dziuchy”, boć wiadomo, że gdzie diabeł nie wskóra, to bado- be, posle.

„Szalone” lud nasz „obserwował” zapusty i t. j. czas od „blustego czwartku” do „wstępnej srody”. Był wielki „kiep” tem gospodarz, co na „szalone dni” nie umiercił wieprzaka, albo przynajmniej nie zapozatzył się w kilka „metrów” kiełbas. Gospone „krepiły” pierogi z kapusą i serem, a bogataze to ci namo zdobowały w „szalskość” (chraś). Nie obozilo się naturalnie bez napitku. W „ostatki” wolno było się nawet babcie „urządzą” i nawet „majorszy” chłop, nie mógł babcie czyli żonie za to nie „pedzić”. To też „babka”, gdy je „janok” wzion” śpiewały:

A jakby mi maz co mówil,
nie pijano, nie wzywano,
ubłocoś obparano,
stałabym się z piekła,
gdź bym mu uszka,
do meki uszka!

A myślicie, że „dziuchy” też po kątach, w skrytości przed starszymi nie zakrapiały się „handynią”? „Iol” blytkla ta niejedna „krzywa” tych „kropielek” — krzywiła się przede tem, jak z piatku na sobotę spłuzwała rzemie ale „golita” bós i „szalone dni”. Nabrawszy „rezonu” po takiej „kapce”, stawała się śmieława, a stanąwszy przed „najmilszym”, co to niby miała się ku niemu, śpiewała na zachęte, wylizując, co dostanie, gdy „swatki” przyjdą na „przewodnia”:

Dalaby mi matka krowka
niejcie byknieć, nie jałwka,
mostrzaka osielito,
ponieży dziesiątki,
Szerzycia był się wadło,
co rok toby jedno.

Gdy „najmilszym” uwalzał na „zapustki” taką obiecanie, to zapewne po Wielkiejnocy był „gotów”. „Szalone dni” zaczynały się zwykle w „łusty czwartek”. Rozpoczynały je zwykle babka t. zw. „combera”. To nas w Zagłębiu słychać, że „combera” szególnie Świerż. Już od samego rana „rynek” zapelniał się babami. Tu rozpoczynały one spacery i tańce, poczem następował poczęstunek, a wreszcie chwytanie przedchodniów. kreccenie nimi jak „montewka” od barzezu lub „warchążka” od jądla, a czasem nawet jak „szkrobacha”. Ta zabawa zwala się „comber”, a towarzyszyły jej gromoty „szalony burza”, „szalony szał”, „szalony nklaków”. Nieszerzyły był ten z ołów miasta, co się dostał w ręce babki. Tak go „wymobrzyły” że lewdo „zapa”, i pewno do „popielca” kocił go bolaty, a wesztko „leciało” przez niego, jak przez dziurawy przetak. Zaczynaczy trzeba, że zabawa nuda nie przekraczała „granice przyzwoitości, i że „pełbar” nigdy nie miał powodu do gromienia w środę popielcową.

„Comber babek!” śiega czasów średnio-wiecznych. Ponoć jakimś tam burmistrz w pewnym mieście, strasznie dokuczał mieżczanom, a szczególnie straganikom i przepiekom. Gdy nuda mu nie widzieli i zemścił, to opuścił go zmiał w „łusty czwartek, to opuścił jego straganę i zaczęły po całym mieście tańczyć z radości. Trezuba też było widzieć „rozcombrzone” babek w „żarkach, co w zwy-

klary dzień siedziący za straganami na rynku i podle kocioła. W poniedziałek i wtorek przed popiekiem świętowali i bawili się na rynku. Na straganach przystrojonych w „wiechki” widniała kiełbasa i rozmaite „apecały”. Na środka rynku stół z „napitkiem”, a obok „grajki”. Rozochoceni matrony takie stawały się ostre w języku, że każdemu „chłopu” przypięły „jałkę”. A już zamówione „grajki” były (temelnie) sztuków. Śmieci ci taki przyszedł, sta bała przed skrzypkiem i śpiewała:

Zagrajesz mi skrzypceku,
dam ja tobie stroa,
sie jesse w banana
pod opozem son (sa).

Ledwo jedyna skończyła, już druga się „rozdziera”:

A zagrajesz mi sępa,
szły sie sie zgrasza,
zagrajesz mi salonego,
dom trzaskaka spalonego

Po wiecach Zagłębia główną zabawą parobczków był poniedziałek wtorek przed popiekiem, było obciąganie kłosa. Kłoc wiązany na łańcuchu, ciągnięto od domu do domu. Po drodze chwytało „dziewoje” i zmuszało do ciągnięcia. Schwytane miały się wykiwać, kiełbasa, jajami, serem i t. p. Zakończeniem zabawy były tańce w gospodzie, na których rej wodzili chłopcy, dokuczając „rozmaity sposób dziewczętom. Jak się trafile, to na zabawie wybuchła zadródość o chłopca, to taki, stawał przed zadródnictą i przy muzyce śpiewał:

Mom dwie panny w Miłowicach,
i dwie dawkł w Ciagowicach,
w Grodzku syniarka,
córka mnie powasza,
ławnek ze Sławkowa
do siostry namawa.

Gdy „zadródnicta” usłyszała śpiewkę to „psychik” rozpukał” się ze złości, choć tego nie mogła okazywać,

bo w „szalone”, wolno wiesztko.

Największej hulasz w „ostatki” było w okolicach Błowa, Grobowej, Karłina i Niegowianki. Już koniec XVII w. w rozczku o XVIII wieku siedząca tu szlachta zagrodza tak hucznie obchodziła „szalone dni”, że po całej okolicy wszystko się „trzęsło”. Zakończeniem „ostatków” u „parciancej” szlachty był „pogrzeb grajka”. Największe grajka „golewego” sadwiono na kary (łaczki), kładno mu grom rozmalte obietawy i w trakcie tego, wywołano w pole, gdzie go wywarano, znaczenie w niego różnicowanie garmiek z popiołem i przywiązany do sztyki skrzypiec sznurak, który na drugim końcu był przywiązany do ogona kosa. Po tej ceremonii wracano do domu, gdzie dziewczęta przed samą północą zęgały zapust żalostwym śpiewem:

Ostatku, Zapuściel
Jo cie nie upuszoze,
Jedna zynka w grochu,
A druga w kapusce.

Na zakończenie, gospodarz wnosil sliżawa utwazanego, w ni kiju i worek z popiołem, zaś gospodyn postny żur.

Znany był również zwyczaj chodzenia z „zapustem”. Dwóch parobczków przebranych cudacznie, oprowadzalo po domach „zapust”, t. j. przebranego w starego dziala parolika. Po jawieniu się u kogoś w domu wygłaszali lub śpiewały, że prowadzą „Zapusta” z „dławnego kraju, gdzie psy ogonami szczekają, ludzie kłocami gadają, a jedzą uszami i dzie deszcz z ziemi do nieba spada i t. d.

Było jeszcze wiele innych zwyczajów, ale wszystkie przypadki, poszły w zapomnienie. Na ich miejsce przyszyły wykoślawione, amemiczne „śledziówki” — miświckie i zagraniczne pijanckie awantury.

Marjan Kantor-Mirski.

RESTAURACJA-DANCING „LOCARNO”
SOSNOWIEC, ULICA SADOWA 3. — — — TEL. 4-10.
Urządza dnia 4 b. m. t. j. DZISIAJ na zakończenie kanawału
WIEŁKĄ ZABAWĘ
TRADYCYJNY ŚLEDZ
Numer. — Tańce. — Szepczanki. — Dohorowa muzyka. — Występy nowozanadganowego zespołu artystycznego.
Z powołaniem ZARZĄD.

KRONIKA ZAGŁĘBIA.

KALENDARZYK.

4 — Dzień Kazimierza W. Jastro Popielce
Wschód słońca 6 m. 17.
Zachód — 17 m. 18.
Wtorek

Kinoteatry w Zagłębiu

- wyświetlają dzieła:
- Kino „Zagłębie” — „Mnisi Erwina Reinera
- Kino „Wawel” — „Djabelski reporter”
- Kino „Slinks” — „Bezbronne dziewczętko”
- Kino „Uciecha” — „Zdrada stanu”
- Kino „Koueta” — „Szlakiem hołębny”
- Kino „Czary” — „Okrępl potopnych”

Teatr Polski w Katowicach

REPERIUAR
Wtorek, dnia 4 marca — „Wesela na Górach Śląsku” o godz. 19.30.
Środa 5 b. m. — „Luzia” — „goda 19.30.
Czwartek 6 b. m. — „Zemsta Nietoprze” (premiera) — godz. 19.30.
Piątek 7 b. m. — „Wesela na G. Śląsku” — godz. 19.30.

× **RADOSNA NOWINA DLA B. AULI KANTÓW SADOWYCH.** Minister sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem skarbu polecił wypłacić aplikantom sądowym niewłaściwie pobieraną opłatę emerytalną za lata od 1924 do połowy 1928 z włączeniem trzech wziętych pod uwagę, że opłata za ten czas wyniosła około 700 zł. od jednego aplikanta, to jaśnomo będzie, że pp. b. aplikanci mają słuszne powody do zadowolenia.

× **OKRĘŻNE BILETY TURYSTYCZNE** W roku ubiegłym wprowadzono w czasie P. W. K. 16-dniowe bilety okrzęzne Bilety te w znacznym stopniu przyczyniły się do wzmożenia się ruchu turystycznego. Ogółem sprzedano 21.915 sztuk. Ministerstwo robót publicznych zapropnowało obecnie postawienie tych biletów także na okres letni 1930 roku z wzmoczenia ruchu turystycznego w Polsce. Ministerstwo komunikacji odniosło się zwrócić do tego projektu.

O rozbudowę SZKOŁY GÓRNICZO - HUTNICZEJ.

W dniu wczorajszym przybyła do szkoły górniczo - hutniczej w Dąbrowie specjalna komisja w składach naczelnik wydziału szkolnego zawodowego Ministerstwa oświaty inż. Hensla, kurator okręgu krakowskiego dr. T. Kapuczyński oraz wyzystawia (ogół kuratorów dr. H. Afanasowicza.

Komisja ta odbyła konferencję przy udziale dyrekcji szkoły, przedstawicieli przemyłu, rady opiekunów szkoły oraz opłatorów szkół górniczych a Tarnowskich Gór i Wierzbicki.

Tematem przed konferencją było sprawa na omowienia programu szkolnego, a przedewszystkiem wydziału górnicożagrawa dalszej rozbudowy szkoły górniczo - hutniczej.

× **ULGI PASZPORTOWE DLA NAUCZCIELI.** Nowe przepisy w sprawie ulżenie paszportów dla nauczycieli, ujadających się w czasie wakacji zagranicę w celach naukowych, turystycznych itp., przewidują wydawanie paszportów bez zaświadczeń kuratorów.

× **BEZAMIN PRAKTYCZNY** dla nauczycieli szkół powaz. przed państwową komisją egzaminującą rozpocznie się w poniedziałek 10 bm. o godz. 8 rano częścią piśmienną w budynku seminarjum nauczycielskiego męskiego na Wawelu.

× **SPRZEDAŻ DROKÓW SADOWYCH PRZEZ INWALIDÓW.** Jak się dowiadujemy, Związek inwalidów wojennych R. P. przedłożył p. ministrowi sprawiedliwości memoriał, w którym prosi o powierzenie inwalidom wojennym sprzedaży znaczków ogłoszłych i druków w gmuśnieniu. W sprawie tej rozkazano w dniach najbliższych decyzja p. ministra. Inwalidzi posiadają już monopol na sprzedaż druków, formużery znaczków stemplowych itd. w szeregu rzędów i instytucji państwowych.

× **NOWOPOWSTAJĄCE TOW. MIŁOSNIKÓW OGRODNICTWA** z działalnością na powiat Będziński z siedzibą w Sosnowcu w porozumieniu ze Związkiem Tow. Ogrodników działkowych Rzeczypospolitej Polkiej w Poznaniu użyczyła w piątek 7 lin. o godz. 6 propandowy wieczór z okazji powstania dla rzu tworzenia ogrodnów działkowych w powiecie Będzińskim na które zaproszeni zostali przedstawiciele starostwa, miast, wreszcie zawodowych i społecznych w celu pomniejsza tej tak ważnej sprawy na właściwą drogę ku szybkiej realizacji. Zebranie to odbędzie się w Będzinie w sali kinowej, do przystąpienia do górze żan kowskiej. Komunikację powyższą wyraził wczoraj zarząd Towarzystwa zapraszając zwolenników tej idei i miłośników ogrodnictwa z pośród tutejszego społeczeństwa do wzięcia czynnego udziału.

× **PAN WOLODYJOWSKI.** Sekcja sejmowa Towarzystwa „Rozwój” w Sosnowcu, kolo w Pogoni, odegrała w ub. niedziele w teatrze miejskim w Sosnowcu historyczną sztukę kontrowersyjną p. t. „Pan Wolodyjowski”. Wykonanie sztuki w porozumieniu z dotychczasowymi przedstawicielami zarządu i w tworzenie przez zespoły amatorskie wypadło najgłepiej. Nic też dziwnego, że publiczność nie ezecieżła oślskawk.

P. Fułarski w roli Zagłoby, był świetny. P. Grzywek w roli tytułowej wykazał duże walory artystyczne, dając dowód, że przy starannej reżyserji i mieniu zagrać nieźle rolę powołaną i dokłutudną. Przemila w roli „Hajdukowa” była p. Gawełka. Okleślawiana też była reżyseria. Na wyróżnienie zasługują m. Gawełka w roli Keatinga. Reszta osób jak pp. Rozpółkowna, Ciszewska, Wijkocki, Sikorski i Sikorska dostrajał się do roli dość zupełnie dobrze.

Dobrze kostjumów i dekoracji b. piękny.

Przyszyły warty uszyli artystom amatorskim emilia, który powstawał abyś się do niego i zmyliło, jedno i to samo zdanie po kilka razy. Jemu też zawdzięczamy koniec sztuki pozostał za kulisy.

× **Z DOMU LUDOWEGO W SOSNOWCU.** Zarząd domu ludowego w Sosnowcu użyczyła w dniu 4 bm. tj. dzień w lokalu D. L. Jena 26 na zakończenie kanawału dla członków i wprowadzających gości wieczorek taneczny pt. „Ślodziówka”. Początek o godz. 6 wieczornem.

Program radiowy
na wtorek 4 marca 1936 r.

- KATOWICE.
- 11.58 — Sygnał czasu z Obserwatorium Astronomicznego w Warszawie oraz hejnał z wjeży Mariackiej w Krakowie
 - 12.05 — „Kazuki” — transmisja z dorocznego Jarmarku w dniu św. Krzysztofa z placu Łukieskiego w Wilnie
 - 16.00 — Komunikaty Polskiego Związku Zrzeszenia Górnictwa i Hutnictwa, Komunikat Teatru Polskiego oraz przegląd wiadomości
 - 16.20 — Koncert z płyt gramofonowych
 - 17.15 — W. Wiosła: „Agnieszka, słońce”
 - 17.45 — Muzyka operowa w Warszawie
 - 18.45 — Rozmaitości, zapowiedź programu na dzień następnny, komunikat Teatru Polskiego oraz przegląd wiadomości
 - 19.05 — Komunikaty harcerskie
 - 19.10 — Lektura muzyczna
 - 19.25 — Telefon kinologiczny, ficzny, kilka słów o sztuce kanowej wypowiedziane przez Stanisława Nitoch
 - 19.50 — Opera Weimarska p. l. „Sawadna” — „Dziurarz” z Poznania. Po operze komunikat meteorologiczny i P. A. T. z Warszawy oraz zapowiedź programu na dzień następnny w języku francuskim

Zjazd drobnych kupców i rzemieślników w Zakładzie Zagłębia Dąbrowskiego

W ub. niedziele odbył się w Sosnowcu w sali Związku Kolejarzy zjazd kupców detalistów i rzemieślników Zagłębia Dąbrowskiego, zorganizowanych w związków chrześcijańskich i żydowskich.

Zjazd zagal przeszedł Związek drobnych kupców chrześcijańskich w Sosnowcu p. Dziurówicz, poczem do stołu prezydenckiego zaproszono pp. przedstawicieli starostwa Lechowskiego, prezesa Izby rzemieślniczej w Kielcach Smutę, prezesa Stowarzyszenia rzemieślników w Sosnowcu inż. Kuleńskiego, przedstawiciela Centrali rzemieślniczej (żydowskiej) w Warszawie i Związku kupców samodzielnych (żydowskich) Zagłębia Dąbrowskiego. Na przewodniczącego zjazdu wybrano p. Władysława Witkowskiego, a prezesa Związku drobnych kupców chrześcijańskich w Sosnowcu, Sekretarzem p. Janczykowskiego.

Uroczyste otwarcie zjazdu poprzedził wygłoszenie przez p. Dziurówicza przemówienia, w którym wyraził głęboką troskę o dobro wspólne i wyraził nadzieję, że zjazd przyczyni się do uspokojenia sytuacji gospodarczej i społecznej w Zagłębiu Dąbrowskim.

W dalszym ciągu przemawiali: rada Oliner, podając krytyczne uwagi o wymiarach podatku komunalnego i obrotowego; rzeczowe przemówienie wygłosił dr. J. Roletajczak, przedstawiciel rzemieślników żydowskich, o nłgach podatkowych mówił p. Mucha.

Podłuższą dyskusję, w której zabierali głos pp.: inż. Kuleński, prez. Smuga, Goldziejn, Choinicki, uchwalono rezolucję, która podjęto w następującym brzmieniu:

W czasie obrad nastąpił niemiły incydent w wywołaniu niemiłostwami przedstawiciela Centrali rzemieślniczej w Warszawie, inż. w Sosnowcu, Chaim Ganewaj, który rozpoczął przemówienie po żydowsku. Przewodniczący nie pozwolił przemawiać po żydowsku, wobec czego obradę delegat żydowski wraz z solidaryzującym się z nim dr. Roletajczak i inż. Kuleński opuścili. Powołani reprezentanci kupiectwa żydowskiego i rzemieślników żydowskich pozostali w znacznej większości na sali, biorąc do końca udział w obradach.

Tekst uchwalonej rezolucji brzmi następująco:

REZOLUCJA.

Zebrań na zjeździe w dniu 2 marca 1936 roku w liczbie około 600 osób, drobni kupcy i rzemieślnicy całego Zagłębia Dąbrowskiego i sąsiednich okolic jednomyślnie stwierdzają:

Ze handel drobny i rzemiosło przeżywa bardzo ciężki kryzys, o czym świadczą zwiększająca się z dnia na dzień niewypłacalność oraz redukcja i likwidacja warsztatów pracy;

że większość organów starostwa albo nie zdają sobie sprawy z sytuacji, albo przez zbyt przesadną gorliwość w wykonywaniu suchoj litery prawa zbytnio rygorystycznie traktują planników i niezgodnie z rzeczywistością stanem rzeczy wymierzają podatki, części nawet władze centralne i ustawy nie wymagają, a urzędy skarbowe, na terenie Zagłębia Dąbrowskiego przez stosowanie zbytniej gorliwości przyspieszają katastrofę, już i tak zrujnowanych planników;

że drobni kupcy i rzemieślnicy na terenie Zagłębia Dąbrowskiego, jako licznie przyswojonej, przeżywać obecnie ciężki kryzys, ponieważ robotnik pozbawiony możności zarobkowania przez redukcję w fabrykach i kopalniach, nie jest już tym odciążony, co jest konsumentem, jakim wien być, a jeszcze trzeba nadmienić, że robotnik jako konsumant jest zadłużony w drobnych kupców za artykuły spożywcze już na kilka miesięcy naprzód, więc przy obecnym stanie bezrobocia niema widoków, by kupcy i rzemieślnicy mogli swoje sumy za wydane na kredyty artykuły spożywcze odebrać, a przez to zasoby kapitału kupieckiego i rzemiosła zostały wyczerpane;

że obecni podatków państwowych (zobowiązań drobne kupiectwo i rzemieślnicy podatków komunalnych, których śrutka jest tak przykrewna, a wysięg w nakładaniu przez samorządy naj-

O usprawiedliwienie komunikacji pocztowej.

Zgodnie z uchwałą komisji komunikacyjnej oraz sekcji: przemysłowej, handlowej i górniczej wystosowała Izba przem.-handl. w Sosnowcu obszerny memoriał do Ministerstwa poczty i telegrafów, w którym wskazano na konieczność porównania szeregu inwestycji w dziale poczty, telegrafów i telefonów.

W szczególności wysunęła Izba postulat, jaknajprędzej przysięgnięcia do budowy gmachów na pomieszczenie urzędów pocztowych w Sosnowcu i Dąbrowie Górniczej, w zwiększenia sieci telefonicznej na obszarze województwa Kieleckiego oraz zaprowadzenia jeszcze jednej linii telefonicznej z Warszawy i Katowicami.

Ponadto wskazała Izba na konieczność wprowadzenia bezpośredniej komunikacji telefonicznej Zagłębia Dąbrowskiego z Kielcami oraz Kielec z Poznaniem, wreszcie nieprawidłowa linia telefoniczna Częstochowa — Kraków.

Odnosnie do komunikacji telefonicznej w obrocie międzynarodowym

wysunęła Izba postulat zaprowadzenia bezpośredniej relacji telefonicznej Sosnowca z Paryżem.

O ile chodzi o komunikację telegraficzną, domagała się Izba zinstalowania we wszystkich urzędach pocztowo-telegraficznych Zagłębia Dąbrowskiego aparatów odłączających depesze literami z uszczerbkiem na wyżywienie korespondencji telegraficznej Zagłębia Dąbrowskiego z zagranicą. Obecnie bowiem zdarza się niejednokrotnie, że — z uwagi na pośpiechanie się przez urzędy aparatu telegraficznymi systemy Morsego depesze otrzymywane z zagranicy przychodzą w formie zamkniętych, a to wskutek niedostatecznej znajomości języków obcych przez personel pocztowy, odbierają depesze.

Ponadto Izba wystąpiła z memoriałem do dyrekcji pocztowych w Krakowie i w Radomiu w sprawie niemożności przyłączenia w formie zamkniętych pocztowych, telegraficznej i telefonicznej na obszarze województwa Kieleckiego.

różnorodnościście ciężarów przeszedł już wszystkie możliwe sposoby, a rezultatem jest taki, że samorządy przeczyniali się do szybszego zrujnowania kupiectwa i rzemiosła, a same stały na drodze przetrwania.

Rozgorączeni do najwyższego stopnia takim stanem rzeczy, groźącym ruiną gospodarstwu społecznemu, w obronie przed kompletną zagładą i w imię interesów społecznych, wzywamy do podjęcia natychmiastowych środków zaradczych i w tym celu całkowicie popierając postulaty wygłoszone na ogólnopolskich zjazdach w Warszawie: kupiectwa w dniu 2 grudnia 1928 r. i rzemieślniczym w dniu 24 lipca 1928 r.

uchwalając:

wezwać Sejm i Rząd Rzeczypospolitej do przyspieszenia zatwierdzenia noweli do ustawy o państwowym podatku przemysłowym, w której przewidziano kwotę 19% roku stawki podatku obrotowego do 1 proc. dla całego handlu detalistego i rzemiosła, w szczególności w kwocie 10% dla sklepów i przeważającej potrzeby i dla rzemiosła wyrażającego artykuły spożywcze i pierwszej potrzeby, własnego wyrobu;

wezwać Sejm i Rząd do przyspieszenia podatków przemysłowych jako nieracjonalnemu i rujnującemu kupiectwo i rzemiosło i domagając się skasowania takiego;

domagać się zmniejszenia 10 proc. dodatku przy obrotowym rok 1929 były rozpatrzone w terminie ustawowym, tj. w ciągu 6 miesięcy;

domagać zmniejszenia od obowiązków zapłaconych w roku 1929 z rocznym miesiącem przedświadczenia o 1 proc. na miesiąc;

domagać się zmniejszenia terminu płatności zaliczek na podatek przemysłowy o 10 dni; za rok 1930 — 10 zaliczek na 1 września, 10 w 1 października i 10 w 1 listopada r. b.;

wezwać Rząd, by odwołania od wyznaczenia podatków obrotowych rok 1929 były rozpatrzone w terminie ustawowym, tj. w ciągu 6 miesięcy;

domagać zmniejszenia od obowiązków zapłaconych w roku 1929 z rocznym miesiącem przedświadczenia o 1 proc. na miesiąc;

wezwać Ministerstwo skarbu do natychmiastowego zgłoszenia projektu epektu czynnej oraz zastosowania zarządzeń ścisłych dotychczas;

wezwać Ministerstwo skarbu do podjęcia podwójnych organów o konieczności bardziej wyrozumiałego traktowania planników;

wezwąć Izby do podjęcia dochodowego dla drobnych przedsiębiorstw rozpocząć od sumy 12.500, a nie od sumy 15.000, jak to dotychczas miało miejsce;

wezwać Izby do podjęcia połowy podatku dochodowego wpisanego przy składaniu zeznań o dochodzie na dwie raty, z których I ma być płaconą do 1 maja, zaś II-ga do dnia 1 grudnia r. b.;

wezwać odpowiednie władze centralne, by zwrócić szczególną uwagę na samorządy i kierowników samorządów, którzy nie zachowują wysięg w wykształcaniu najnowszymi sposobami w zarządzaniu podatków i obrotowym kryzysu w przedsiębiorstwach się w budżetach samorządów wprowadzić jaknajdalej idące oszczędności;

wezwać Izby do podjęcia natychmiastowych środków do zwrotu dotychczas Zagłębia Dąbrowskiego stwierdzają, że Zagłębie Dąbrowskie jako dzielnica przemysłowa skupiała tylko resztki robotniczo-fabrycznej i rzemieślniczej, a przez to nie mogła być w stanie konkurencyjnej i w obwie kompletnej zagłady naszych warsztatów pracy, a przez to pozbawiona została środków do pracy dlatego też sejm i Rząd przysięgnięcia domagając się dla Zagłębia Dąbrowskiego wyjątkowych ulg przy wydaniu zarządzenia umożliwiającego Izbom samorządowym w wyznaczeniu wszelkich założeń skarbowych i drobnych przedsiębiorców do roku podatkowego 1936 w formie zamkniętych pocztowych, telegraficznej i telefonicznej, których przyniesione osiągnięcia mogą ograniczyć mogły spowodować podważenie egzistencji przedsiębiorstw drobnych planników.

× **DZIS SEKCJA TECHNICZNA.** Dziś we wtorek o godz. 19 w sali Magistratu i osnowickiego odbędzie się posiedzenie sekcji technicznej Komitetu obchodu i misji na terenie Pilsudskiego.

× **SLEDZIOWKA.** Dziś we wtorek w kinie młodzieżowy inż. marz. Pilsudskiego w Sosnowcu ul. Warszawska 22 wzmianka lat ubiegłych odbędzie się tradycyjna „sledziowka”, na którą zarząd zaprasza wszystkich członków i sympatyków. Początek o godz. 7 wiecz.

× **ECHA BURZLIWEGO INCYDENTU.** P. Ludwik Horzecki prosi nas o zaznaczenie w związku z notatką z 1. i 2. h. m. n. „Burzliwy incydent”, że zajęcie to miało miejsce nie na posiedzeniu Komitetu lecz na prywatnym zbraniu, na którym miało udział kilku kasowców i kilku władzy i urzędów w Czładach. Na zbranie to nie przybył delegat starostwa, jak to w notatce zaznaczono, przybył natomiast m. in. p. Nobisz. Do zajęcia doszło o książki, których p. Horzecki nie chciał wydać pp. Nobiszowi, Machowińskiemu, Sidlakowi, Gawronowi i Niesporzowski. Nie wchodzi w to fery sporne, którego wyrokiem zajmował się starostwo, powyższe wyjaśnienie zamieszczamy na prośbę p. Horzeckiego.

× **NA ŚMIERĆ SIĘ URACZYŁ.** Zamieszkały przy ul. Herosimskiej 22 w Dąbrowie, bezrobotny Andrzej Szymankiewicz, 42, uadł się w ubiegłą niedzielę do swego znajomego Jana Króla przy ul. Legionów, gdzie po wypićiu większej ilości wódki nagle zmarł. Przybyły lekarz stwierdził zgon, spowodowany wypiciem nadmiernej ilości alkoholu. Złotki przewieziono do kościoła świątyni.

× **WYBRYKI AWANTURNIKA.** Jan Pien, awanturnik powiatu Brzeskiego, zatrudniony obecnie przy badaniu cementowni w Wojkowicach Komornych, przwziwy się w ub. sobotę wieczorem, za czepiał spokojnych mieszkańców wsi. Miedzcy inożmi zaczęli Zuzanna Miedzka i pchnął ją nożem. Wojewódzkiego awanturnika aresztowała policja i przekazała do sądu. Wobec tego Rana zadana bezbronnej kobiecie okazała się nieszczęście niedoścignione.

× **KRADZIEŻ.** Z warsztatu szewskiego Lejby Witaszowa w Sosnowcu (Wapni na 10) skradziono kilkanaście par obuwia oraz skóry różnych gatunków. Poškodowany odlicza swe straty na 2000 zł. Z mieszkańca Jana Jedzkiego w Bieżaninie (Poporzeczna 19) skradziono biczenie i garderobę, wartości 743 zł. Wykryciem sprawców obn tych kradzieży zajęła się policja.

ODPOWIEDZI REDAKCJI.

P. E. Chętkowski. Rzecz może być bledkawa. Proszę przygotować artykuł i wysłać go do redaktorem K. Z.

Przewaga kobiet NA ŁOTWIE.

Zarządzący w nocy z 11 na 12 lutego ogólny spis ludności na Łotwie, choć jeszcze rezultaty jego nie są dokładnie wiadome, przyniósł już kilka ciekawych interesujących. Ze spisu wynika przewidywaniem, że Łotwa jest krajem kobiet. Zwłaszcza w miastach i terenach udność kobiet przewyższa męską w takiej mierze, jak bodaj nigdzie, albo przynajmniej mało gdzie w Europie. W Rydze na ogólną ilość 56,585 mieszkańców przypada kobiet 20,990 i tylko 165,593 mężczyzn. Na każdych 100 mężczyzn jest więc, przeszło 120 kobiet. Lo samo w Lity-Burgu, gdzie przed 1914 r. miało 142 tys. osób, a teraz mieszka tylko 37 tys., z czego przeszło 40 tysi. stanowią kobiety.

Wo—sa—la

NAJNOWSZY TANIEC.

Najnowsza sensacja tancująca Londynu, faworyzowaną przez tamtejszych mistrzów tańca, jako prawdziwy „przełom” tegoż rodzaju, kawaławała. Jest taniec o dziwacznym nazwie „Wo-sa-la”. Wzorowany on jest podobno na tańcach dzikich Zulusów i wyróżnia się ma oryginalnym krokiem i tempem. Autorzy tego tańca spodziewają się, że podbije on cały świat i stanie się tak samo popularnym, jakim był charleston lub fox-trott, świetnie. Czy jednak, jeśli dalej ich będzieć ma w drogę, po nasładowaniu Zulusów, nie przyjdzie kolej na nasładowanie dzikich koni stepowych.

Jakie filmy

WYSWIELAJĄ SIĘ W POLSCE.

W 1927 roku (nowych danych jeszcze nie opracowano) cenzurowano w Polsce 1,184 filmy. Pochodzenie państwowe tych filmów jest następujące:

Najwięcej materiału filmowego dostarczają nam Stany Zjednoczone. A. P. Na 1,184 filmy, dopuszczone do wyświetlania, amerykańskich było 620, czyli przeszło połowa. Drugie miejsce zajmują filmy niemieckie;

było ich w omawianym okresie 217. Dalej idą kino-obrazy francuskie 173, następnie polskie: 105.

Inne państwa dostarczają Połec znacznie mniej filmów. Austria dała

nam przez ten rok 50 filmów, Anglia 15, Rosja sowiecka i Czechosłowacja po 7, Szwecja 5, Danja i Włochy po 4 i Węgry 1.

Rekord więc bije Ameryka

Najcierpliwszy szofer mieszka w Bombaju.

Historja jak z bajki, bo wprost trudno uwierzyć, że w dzisiejszych czasach znalazł się szofer, który całe pół roku czekał na swego pasażera, podczas gdy zegar samochodu stał w miejscu.

Otóż w Bombaju zdarzył się taki właśnie wypadek. Szofer dorozki samochodowej nr. 189 Said Abdul llas był grzeszny, usłuszny i wierzył szczególnie w uczciwość swych pasażerów. Pewnego dnia najął samochód jego pewien amerykańnik, który, korzystając z krótkiego postoju parowca, przagnął podczas tego zwieździć miasto. Szofer pokazał endoziemowi obślwiłość miasta, a kiedy zajeżdżał do portu, rozległ się już drugi dzwonek parowca; nieznając wyprzedzić kolejną podróż, zapewnijając, że nie ma pieniędzy przy sobie i przyśle je przez posłańca okrętowego. Z tem oddalił się na statek.

Said Abdul był z tego oświadczenia zadowolony, tem więcej, że spodziewał się autego napivku. Amerykanin wysiadł na statek i statek odplynął w kierunku portu australijskiego.

Szofer widział oddalajęcy się parowiec, ale nie okazał najmniejszego niepokoju i... czekał.

„Sahib” obiecał mi pieniądze, będzie więc czekał w imię Allaha. Mincely wygadnie o szofer stał w porcie i czekał, a zegar samochodu wskazywał coraz wyższą sumę, należąca się za jazdę. Kolejdy wymiawiali się z latwością Said Abdulla. Policja zainteresowała się nim, gazety rozpytywały o nim na różny sposób. Ale biedny szofer był niewzruszony i czekał niemal pół roku na swego pasażera. Cały Bombaj znał odjazd szofera i nazywał go największym opytynistą na świecie. Tymczasem pokazało się, że Abdul nie czekał na podróż. Amerykanin wziął przypadkiem do ręki gazetę z Bombaju i ona przypomniała mu o długu. Wysłał więc kopredzę na ręce konsula amerykańskiego czek dla wyratowania szofera. Suma, na którą czek opiewał, przekraczała najmniejszą wartość biednego szofera. Sąd się więc odjął bogaty i przekonał ludzi, że wytrwałność zawsze się jeszcze zwycięża.

Szczep ślepych Indjan Nietoperze przyczyną degeneracji.

Wszyscy zaelwycaliśmy się w miłości powieściom Coopera, w których przedstawiano nam Indjan jako bohaterów, broniących swej ojczyzny przed napływem cudzoziemskiego białego człowieka. Czerwonekóre Białe Orły, Długie Strzelby, Jastrzębie Dookinokie i inne nie mniej potężne nazwiska wodzów bohaterów Indjan przyswajaliśmy sobie i pociechu stworzyliśmy „bia-

dym twarozm”, które gębią i zabijają Indjan.

W rzeczywistości jednak okazuje się, że nie wszyscy Indjanie są tak potężnymi, jak bohaterzy. Uczony amerykański badacz dr. J. Zozoya odnalazł w swojej podróży po dalekich zakątkach Meksyku w górach Oaxaca szczep Indjan, którzy znajdują się na pierwotnym szczeblu rozwoju. Dzieci tych Indjan chorują od

kolebki prawie na czmy. Mowa wśród nich jest niewidomych. Chłopy w wieku lat 14 do 15 czynią wrznięcia ludzi niedyktki dorosłych, ale wprost nieogrodn. Zdegenerowana ludność indyjska przyjęła wzmożone ład żądęgo zainteresowania. Pozwalała robić ze sobą, co się białemu człowiekowi podobano.

Dr. Zozoya twierdzi, że degeneracja ewolujawia zwiadcza ten szcep nietylko białej nietoperzy, które amozą się tam milionami. Znany zoolog Beebe daje wzeczerzając wiadomości o tych nietoperzach. Jest to gatunek nietoperzy-wampirów. Zgodnie z nazwą, przypominają one z wyglądu legendarnych wampirów wyspycznych krew indusk. Nietoperze te zbystly doskonale wyposażone prz przyrodę do swego niecnego rzemiosła. Żeby ich złowić są zakrzywione, a przednie żyły szerokie i bardzo ostre, jak noże. Zapomocą tych żyłwów nietoperze mogą łatwo zdziębć skórę z ofiary, aż się dostaną do naczyń krwionośnych. Nietoperz tego gatunku ma trzy czoło białoceli i zamieszkuje wielkie porzeczanie Ameryki Środkowej aż do Poludniowej Brazylii. Zwiernąka żyje jak i inne nietoperze, przez całą dzień wiszące głową na dół w dziuplach drzew, w samarkach skał itd. Z nastaniem zmroku wylatują na polowanie. Szukają ofiary zwłaszcza wśród ludzi.

Zoolog Beebe zreliz ciekawość oświadczenie, które wykazało, jak niepostrzeżenie potrafią nietoperze-wampiry wyswadć krew ludzką. Gdy towarzysze jego spał, zbliżył się z szpilką w ręce i począł kłóc spiącznych w szyję bardzo delikatnie. Każdy ukłuty budził się natychmiast. Tymczasem na wielu spiącznych siedziały nietoperze i asaly krew tak zreszczenie że śpiący nie podejrzewał tego, bo nie nie czuł. Dzieci tej pladze nietoperzy-wampirów szcep indyjski w górach Oaxaca degeneruje się, nie mogąc się bronić przeciw krwawym wampiro. Zetknięcia z nietoperzem szcep ten prawdopodobnie zaożdżca chorobę oczu.

Dr. Zozoya, przekonywając w tych okolicach, zbilił kilkadziesiąt nietoperzy, są ich jednak tak wielkie ilości, że o wyciępieniu niema mowy. Dałby im radę chyba tylko gazy trujące.

KINO „ZAGŁĘBIE”

DZIS

MASKI ERWINA REINERA

Dramat słowny na tle zakulisowego życia arystokracji wiedeńskiej, wg powieści Jakóba Wassermanna.

W roli głównej: JOHN GILBERT, EVA VON BERNE I RALPH FORBES.

Następny program

„GRACZ W SZALNY”

KINO „WAWEL”
SIELEC
obok kościola.
Telefon 7-65.

Wyświetla tylko 2 dni 4 i 5 lutego film na tle handlu żywym towarem p. t.

DJABELSKI REPORTER

W roli głównej: EDDIE POLO.

Wkrótce:

„Pierwsza miłość Kościuszki”

KINO SFINKS

Od poniedziałku 3 marca i dni następane

BEZBRONNE DZIEWCZĘ, czyli DZIEWCZĘ NA KRZYŻU

Dramat w 10 aktach.
W roli głównej słynna artystka EWELINA HOLT.

Nad program: TYGODNIK AKTUALNY.

KINO-TEATR „UCIECHA”
WARSZAWA, ul. Nowa 14, tel. 3-01.

Dziś!!!

Potężny film o miłości, poświęceniu, straszliwych prześlach skazanych i ofiar carskich szepaczy.

ZDRADA STANU

W roli głównej GUSTAW FROHLICH bohater filmów „Asfalt” i „Powrót z niewoli”.

KINO-TEATR „KOMETA”
w Dąbrowie Górniczej.

Od wtorku 4 marca i dni następane. Nadzw. czas na wielki i dawno przez wszystkich oczekiwany obraz wg powieści A. Marczyńskiego

SZLAKIEM HANBY

Wkrótce: „KULT CIAŁA” i „Dusze w niewoli”

W obrazie tym biera udział najwybitniejsi gwiazdy ekranu polskiego: M. MALICKA, W. ZAWISZANKA i mias Polonia Z. NATYCKA, oraz SAMBORSKI, KOBUSZ, WALEK i inni.

KINO-TEATR „CZARY”
W CZELADZI

Od poniedziałku 3 marca r. b. i dni następných

OKRĘT POTĘPIONYCH

z MARCELINĄ JAY.

Wkrótce

„DZIAŁO URCHIDEA” z Gretą Garbo.

